

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. IV. Spernitur Christus ab Herode.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](#)

tumultuantur audacia & cupiditas: fremunt effrænes affectus: & bello plus quam civili agitatur pectus. Cor nostrum est campus Martius: plena omnia strepitu,fremitu,tumultu. *Ducam eam in solitudinem, & ibi loquar ad cor.* Sit cor tuum solitudo,sit in corde silentium,& tunc loquetur ad cor. Cum enim quietum silentium contineret omnia, & nox in suo cursu medium iter haberet, omnipotens sermo iuuus de caelo a regalibus sedibus profilivit. O Christe, jam quietum silentium continet omnia: patent aures, ut excipiant verbum tuum. Veniat jam de regali sede, de hac ara, omnipotens sermo tuus; & siemus nos potentes sermone & opere: si loquaris nobis viatoribus hic in via, ut olim duobus tuis discipulis; illico cor nostrum ardens erit. Itaque loquar tibi cum tuo Augustino: *Age Domine, & fac: excita, & revoca nos; accende, & rapie flagra, & dulcesce: iam amemus, & curramus.*

§. IV.

Spernitur Christus ab Herode.

Christus, qui non minus verè quam magnificè gloriatur: *Per me Reges regnant, per me Principes imperant:* qui à Joanne vocatur Princeps Regum terra: ille ab impi, sacrilego & abjecto Rege contemnitur ut stultus; deridetur ut fatuus; exploditur ut insanus; *Spernit illum Herodes cum exercitu suo.* O Herodes! noluit tibi loqui Verbum Patris, cùm tamen verba vita eterna habeat: quia tu ex illis es, de quibus per Prophetam conqueritur: *Tot a die verbamea execrabantur.* Sed agam ego hic interpretem Christi silentio suo tibi loquentis. Si bene attendis, audies illum tibi tacitè dicentem, quod mulieri Samaritauæ: *Si scires dominum Dei, & quis es, qui adstat tibi.* O Herodes, si scires

Osee 2.

14.

Sap. 18.

14.

Prov. 8.

15.

Apoc. 1,5.

Ps. 71,11

Job. 6,69.

Ps. 55,6.

Iohann. 4,

10.

scires quis est: indubie cum Petro, relictis omnibus, sequereris eum: si scires quis est; cum Thoma exclamares: Dominus meus, & Deus meus! ô Herodes, visitavit te oriens ex alto: sed tu stulte, alta sapiens, non cognovisti tempus visitationis tuae. Ecce abit à te Jesus, & cum illo omne tuum bonum. Relinquetur domus tua deserta; nec videbis illum amodò, nisi in nubibus cœli venientem cum potestate magna. Tunc regnum tuum tolletur à te, & conjicieris miser in tenebras exteriores. Quid hīc dicam, nisi quod credo te, ô Jesu ab Herode spretum dixisse: Confiteor tibi, Pater Domine cœli & terre, quia abscondisti hac à sapientibus & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Ita Pater, quia sic placitum fuit ante te. An & nos inter parvulos? utnam! nam illud ad salutem est necessarium; Nisi enim efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cœlorum. Sed unde hoc nobis, ô Domine! stans ante Herodem spectabilis, nec te agnoscit: stas absconditus ab oculis nostris, & agnoscimus te Dominum ac Deum nostrum. Cur non te illi, ut nobis, revelasti? Quia sic placitum fuit ante te. Idem es qui adstabas Herodi in aula, & qui adstas nobis in ara: Herodes te sprevit; nos te adoramus. Cur te manifestas nobis parvulis, & abscondis Regi maximo? Quia sic placitum fuit ante te. Et modò, quot sunt, qui nos & sapientiam, & potentiam, & opibus, & viribus, & aliis naturæ dotibus antecellunt? Quot sunt incliti sanguine, illustres gloria, conspicui sceptro & purpurâ Proceres, Magnates, Principes, Reges, qui possent gratiam, imperio, auctoritate: qui tamen omnes jacent in tenebris & umbra mortis: quibus sol justitia non illuxit; destituti fidei, sine qua impossibile est placere Deo? Cur ille relictis, præ illis tamen multis, tam magnis ele-

Ioan. 20.

28.

Luc. 1.78

Luc. 14.

19.

Matt. 18.

25.

Matt. 18.

3.

Luc. 1.

Sap. 5.

Heb. 11.6

elegisti nos parvulos? *Qui a sic placitum fuit ante te.*
 Sic tibi placuit aspicere parvulos, despiceremus maximos. O Christe, quia sic placitum fuit ante te,
 eligere nos; dum Herodes te dimitit ex aula sua,
nos te admittimus in corda nostra: & quia honor
tibi ablatus est in Herodis palatio, ego illum
tibi cupio restituere in hoc templo. Ego ergo hic
coram tota rerum universitate protestor, hanc
me æstimare maximam gloriam, posse pro nomi-
ne Jesu pati contumeliam. Hæc mea est libertas,
Jesu servire; dignitas, *Jesu subesse;* felicitas, *Je-*
su placere. Licet hic mihi proponerentur omnes
Principum purpuræ, Regum sceptræ, Cæsarum
diademata, & reliqua honorum insignia: licet
mihi offarentur omnes opes, aurum, argentum,
& omnes terrarum thesauri, & quæcumque hu-
mana ambitio magni æstimat: hæc omnia abji-
cerem, & arbitrarer ut stercora, ut Jesu serviam:
mallémque substerni Jesu mei pedibus, quam
imperare omnibus terrarum Regibus. Sed non
possum solus honorem Christo ablatum resti-
tuere: itaque vos, ô cœli! ô terræ! ô inferi! con-
currite cum mecum, vos vestras cum meis conjungi-
te voces, omnésque strati ad pedes Christi, me-
cum hæc verba, maxima cum animi submissione
prosuntiate: Jesu Christo, Regi seculorum immor-
tali, invisiibili, soli Deo honor & gloria.

2. Tim. I.
17.

§. V.

Induitur ueste albâ, & remittitur ad Pilatum.

Christus coram tota curia Herodiana, tantâ
que Procerum frequentia, cù stabat vultus
placidissimi amabilitate, eâ totius corporis mo-
destissimi compositione, cù oculorum serenitate,
& oris suspiciendi majestate, totiusque frontis
con-